

Dosarul nr. 2ra-602/22
2-19187399-01-2ra-22042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Vîșcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secieru, A. Panov)

DECIZIE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Iana Chihai, reprezentată de avocatul Gabriela Kornacker,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iana Chihai împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Inox Plus” cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare și a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inox Plus”, a fost casată hotărârea din 19 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La data de 25 noiembrie 2019, Iana Chihai a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Inox Plus” cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare și a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contractului individual de muncă nr. 38/19 din 05 iulie 2019, încheiat cu SRL „Inox Plus”, a fost angajată în funcție de casier pentru o perioadă nedeterminată, fiind admisă la muncă în ziua încheierii contractului. Potrivit contractului individual de muncă, pentru munca prestată

a fost stabilit salariul oficial în mărime de 3300 de lei lunar, care ulterior a fost majorat până la 4200 de lei lunar.

A menționat că salariul pe care l-a primit pe parcursul activității în cadrul SRL „Inox Plus” și care a fost negociat în momentul angajării, a fost de 7500 de lei.

Reclamanta a susținut că la 09 septembrie 2019, când s-a prezentat la serviciu, în magazinul SRL „Inox Plus”, nu a fost admisă la muncă de către contabilul șef, fiindu-i comunicat că a fost concediată. Ordinul de concediere nu i-a fost înmănat în ziua concedierii.

Reclamanta a afirmat că la 09 septembrie 2019, a depus o plângere la Inspekția de Stat a Muncii, care i-a comunicat ulterior că este în drept să se adreseze în instanța de judecată pentru apărarea dreptului încălcat.

A relatat că la 10 septembrie 2019, s-a prezentat din nou la locul de muncă, unde la ora prânzului i s-a înmănat contra semnătură ordinul de concediere nr. 260/HR din 09 septembrie 2019. Iar, la data de 13 septembrie 2019 prin intermediul oficiului poștal, a recepționat ordinul nr. 7 privind aplicarea sancțiunii disciplinare din 06 septembrie 2019. Nu a cunoscut despre existența acestui ordin, care ar fi fost emis ca urmare a refuzului său de a îndeplini orice sarcină parvenită din partea conducătorului său direct Jizdan Valentina.

În acest sens reclamanta a specificat că, angajatul este obligat să îndeplinească doar sarcinile ce și le-a asumat potrivit contractului încheiat și fișei postului și nicidecum ”orice sarcină” parvenită de la administrație.

A notat că, contrar prevederilor art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, care stipulează că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt ale aplicării sancțiunii, în ordinul contestat nu este indicat care acțiune concretă a generat aplicarea mustrării aspre, ceea ce duce la ilegalitatea și anularea ordinului contestat.

Reclamanta a precizat că angajatorul a concediat-o din funcția de casier al SRL „Inox Plus” în temeiul art. 86 lit. k) din Codul muncii, însă, pentru ca un angajat să poată fi concediat pe temeiul invocat, mai întâi trebuie să fie demonstrate acțiunile cuplabile ale acestuia, culpabil însemnând existența unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile cu privire la activitatea defectuoasă descrisă în lege a angajatului, ceea ce în speță lipsește.

Iana Chihai solicitat anularea ordinului nr. 7 din 06 septembrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră; anularea ordinului nr. 260/HR din 09 septembrie 2019 cu privire la concediere; restabilirea în funcția anterior deținută de casier la SRL „Inox Plus” din ziua adoptării hotărârii judecătorești; încasarea din contul SRL „Inox Plus” în beneficiul său a salariului pentru toată perioada de lipsă forțată de la muncă, generată de concedierea ilegală din funcție a acesteia, începând cu 09 septembrie 2019, până la restabilirea efectivă în funcție, reieșind din salariul mediu lunar de 7500 de lei; încasarea din contul SRL „Inox Plus” în beneficiul său a prejudiciului moral suportat pentru concedierea ilegală din funcție, prejudiciu evaluat în mărimea unui salariu mediu lunar în mărime de 7500; încasarea cheltuielilor

de judecată cu titlu de asistență juridică în sumă de 7000 de lei.

La data de 26 mai 2020 Iana Chihai, reprezentată de avocatul Gabriela Kornacker, a depus cerere de chemare în judecată suplimentară privind majorarea pretențiilor (f.d. 95-96, volumul I).

În motivarea cererii a indicat că, despre ordinul nr. 5 din 26 august 2019, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, emis de SRL „Inox Plus”, a aflat din referința pârâtului depusă la cererea de chemare în judecată din 25 noiembrie 2019, la care a fost anexat și acest ordin.

Reclamanta a menționat că, potrivit acestui ordin a fost sancționată pe motiv că a refuzat să semneze acordul adițional la contractul individual de muncă nr. 38/19-1, nefiind de acord cu prevederile pct. 4 (1) și anume, să realizeze operațiuni financiare și contabile, din care cauză i s-a aplicat o sancțiune disciplinară sub formă de mustrare.

Consideră că salariatul nu poate fi sancționat din motivul că nu dorește să semneze un contract sau o modificare la contract și să-și asume niște obligații care nu au fost negociate.

Reclamanta a solicitat, suplimentar la pretențiile formulate în acțiunea inițială, anularea ordinului nr. 5 din 26 august 2019, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, emis de SRL „Inox Plus”, ca fiind ilegal și neîntemeiat.

Prin hotărârea din 19 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial și au fost anulate ordinul nr. 5 din 26 august 2019 și ordinul nr. 7 din 06 septembrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința Ianei Chihai, emise de SRL „Inox Plus”, ca fiind ilegale. A fost anulat ordinul nr. 260/HR din 09 septembrie 2019, emis de SRL „Inox Plus” cu privire la concedierea Ianei Chihai, în baza art. 86 alin. (1), lit. k) din Codul muncii, ca fiind ilegal. Iana Chihai a fost restabilită în funcția de casier al SRL „Inox Plus”, începând cu data de 09 septembrie 2019. S-a încasat de la SRL „Inox Plus” în beneficiul Ianei Chihai despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă (09 septembrie 2019 - 19 februarie 2021) în sumă de 57 632 de lei, prejudiciul moral în mărime de 3300 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică acordată în mărime de 4000 de lei. Totodată, s-a încasat de la SRL „Inox Plus” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1728,96 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La data de 04 martie 2021 SRL „Inox Plus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Inox Plus”, a fost casată hotărârea din 19 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La data de 11 aprilie 2022 Iana Chihai, reprezentată de avocatul Gabriela Kornacker, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel a examinat superficial prezenta cauză și nu a analizat niciun argument prezentat în referința depusă la apelul formulat de SRL „Inox Plus”.

Recurenta a susținut că, nu au fost analizate înscrisurile care confirmă că procedura de aplicare a sancțiunilor disciplinare în privința sa a fost încălcată. Nu a fost dat niciun răspuns la întrebarea de ce dacă procedura de concediere a fost respectată, Iana Chihai, până la primirea ordinului de concediere la data de 10 septembrie, la 09 septembrie 2019 s-a adresat poliției pentru faptul că nu a fost admisă la muncă și nu i-a fost comunicat temeiul în baza căruia îi este încălcat dreptul la muncă.

A mai remarcat recurenta că nu este clar cum instanța de judecată a ajuns la concluzia că procedura de aplicare a sancțiunilor disciplinare nu a fost viciată, dacă ordinul nr. 7 din 06 septembrie 2019 i-a fost trimis prin poștă la data de 13 septembrie 2019, iar ordinul nr. 5 din 26 august 2019 a fost înmânat abia în ședința de judecată, peste aproape un an, în situația în care ordinul de concediere nr. 260/HR din 09 septembrie 2019 a fost eliberat la insistența ei, a doua zi, la 10 septembrie 2019, în urma adresărilor la poliție.

Recurenta consideră că, în cazul în care ordinele menționate existau la momentul concedierii, acestea urmau a-i fi înmânate, necomunicarea lor demonstrează că au fost îndeplinite post-factum, după concedierea ei, precum și actele preparatorii prin care ultima ar fi refuzat să semneze primirea acestor ordine.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că la 10 februarie 2022, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a recurenteii (f.d. 78, volumul II).

Totodată, se reține că prin dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, au fost stabilite măsuri specifice în domeniul justiției, fiind suspendată de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile, cu excepțiile prevăzute la pct. 5.1.1 din dispoziție. Termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Ulterior, prin dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, au fost excluse măsurile specifice în domeniul justiției, începând cu data de 04 aprilie 2022, judecarea cauzelor civile fiind reluată din oficiu.

Astfel, recursul, declarat la 11 aprilie 2022, este în termen.

La 26 aprilie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimă SRL „Inox Plus”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 102, 104-105, volumul II), însă, intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din

3 judecători prin încheierea din 15 iunie 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Conform art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că la data de 05 iulie 2019, între SRL „Inox Plus” și Chihai Iana a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 38/19, pe termen nedeterminat, în baza căruia ultima a fost angajată în funcție de casier, cu salariu de funcție în mărime de 3300 de lei (f.d. 10-12, volumul I).

În baza contractului individual de muncă nr. 38/19, la data de 05 iulie 2019 a fost emis ordinul nr. 172_p, privind angajarea din data de 05 iulie 2019 a Ianei Chihai în funcție de casier, în cadrul departamentului Contabil „Inox Plus” SRL (f.d. 52, volumul I).

Cerințele funcției deținute, responsabilitățile și atribuțiile de serviciu au fost prevăzute în fișa postului de casier, care nu a fost semnată de către Iana Chihai, fiind făcută mențiunea „a refuzat să semneze” (f.d. 56-57, volumul I).

La data de 05 iulie 2019, părțile au semnat și contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 38/19 (f.d. 59, volumul I).

Prin ordinul nr. 5 din 26 august 2019, emis de directorul SRL „Inox Plus”, salariatei Chihai Iana i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare, conform art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, pentru faptul că, în baza notei informative prezentate de specialistul Resurse Umane Iabanji Luminița, s-a constatat că Iana Chihai a refuzat să semneze Acordul la contractul individual de muncă nr. 38/19-1, motivând că nu este de acord cu prevederile pct. 4¹ (să realizeze operațiuni financiare și contabile). La nota informativă menționată, Chihai Iana a refuzat să vină cu explicații scrise, argumentând verbal cu nu este de acord cu atribuțiile specificate în pct. 4¹ (f.d. 61).

Pe ordinul nr. 5 s-a făcut mențiunea „Chihai Iana a refuzat să semneze ordinul dat”.

Conform procesului nr. 1 privind constatarea faptului de refuz al salariatului de a prezenta explicația scrisă în legătură cu încălcarea disciplinei de muncă, datat cu 26 august 2019, Iabanji Luminița, în calitate de reprezentant al angajatorului și Vahtin Anastasia, reprezentantul angajatului, au constatat că Iana Chihai a refuzat categoric să prezinte explicație scrisă în legătură cu încălcarea disciplinei de muncă în ziua de 21 august 2019, manifestată prin refuzul de a semna acordul la contractul individual de muncă 38/19_1 (f.d. 62, volumul I).

Iar, conform procesului-verbal nr. 2 privind constatarea faptului refuzului salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului despre aplicarea sancțiunii disciplinare, datat cu 26 august 2019, Iabanji Luminița și Vahtin Anastasia au constatat că Iana Chihai a refuzat categoric să confirme prin semnătură comunicarea ordinului nr. 5 din 26 august 2019 despre aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare (f.d. 63, volumul I).

Prin nota informativă din 06 septembrie 2019, șeful Departamentului Contabilitate, Jizdan Valentina, a comunicat directorului SRL „Inox Plus” că, din motive necunoscute, casierul Chihai Iana refuza să îndeplinească orice sarcină înaintată de contabilul-șef, având un comportament neadecvat, provocând scandaluri, greșeli (f.d. 60, volumul I).

În baza acestei note informative, în temeiul art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, prin ordinul nr. 7 din 06 septembrie 2019, Chihai Iana a fost sancționată cu muștrare aspră. În ordin s-a menționat că la nota informativă, Chihai Iana a refuzat să dea explicații scrise, argumentând verbal că nu se subordonează contabilului-șef și nu face parte din secția contabilitate (f.d. 64, volumul I).

Pe ordinul nr. 7 s-a făcut mențiunea „Chihai Iana a refuzat să semneze ordinul dat”.

Prin procesul-verbal nr.1 privind constatarea faptului refuzului salariatului de a prezenta explicația scrisă în legătură cu încălcarea disciplinei de muncă, datat cu 06 septembrie 2019, Iabanji Luminița, în calitate de reprezentant al angajatorului și Vahtin Anastasia, reprezentantul angajatului, au constatat că salariața Chihai Iana a refuzat categoric să prezinte explicația scrisă în legătură cu încălcarea disciplinei de muncă în ziua de 06 septembrie 2019, ce constă în refuzul de a îndeplini orice sarcină venită din partea conducătorului său direct, contabilul șef Jizdan Valentina (f.d. 65, volumul I).

Conform procesului-verbal nr. 2, privind constatarea faptului refuzului salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului despre aplicarea sancțiunii disciplinare, din 06 septembrie 2019, Iabanji Luminița și Vahtin Anastasia au constatat că la data comunicării ordinului nr.7 din 06 septembrie 2019, Iana Chihai a refuzat categoric să confirme prin semnătură comunicarea ordinului (f.d. 66, volumul I).

La 07 septembrie 2019, de către Comisia compusă din președintele Covalenco D., membri: Jizdan V., Chirilov M., Vahtin A., a fost semnat procesul-verbal nr. 01 privind constatarea corectitudinii efectuării operațiunilor de casă, prin care s-a constatat că nu au fost întocmite dările de seamă zilnice a casierului pentru perioada 09 august 2019 – 06 septembrie 2019; pe parcursul lunii august au fost eliberați bani din casă fără semnătura contabilului-șef; la 02 septembrie 2019 au fost luați din casă 500 de lei, conform dării de seamă a casierului, care au fost transmiși lui Chicerman Alexandru, ultimul explicând că banii au fost întorși în casă, însă, dispoziția de încasare nu a fost întocmită; a refuzat categoric să elibereze salariul angajaților pentru luna august 2019 (f.d. 67, volumul I).

Prin ordinul nr. 260/HR cu privire la concediere, emis de SRL „Inox Plus”, Chihai Iana a fost concediată din data de 09 septembrie 2019 din funcția de casier, în baza art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, pentru comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace bănești sau materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv (f.d. 22, volumul I).

Ordinul dat a fost adus la cunoștința Ianei Chihai la data de 10 septembrie 2019 (f.d. 22, volumul I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Chihai Iana a solicitat anularea ordinelor nr. 5 din 26 august 2019, nr. 7 din 06 septembrie 2019 și nr. 260/HR din 09 septembrie 2019, restabilirea în funcția anterior deținută de casier la SRL „Inox Plus”, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în mărime de 7500 și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, fiind anulate ordinele nr. 5 din 26 august 2019, nr. 7 din 06 septembrie 2019 și nr. 260/HR din 09 septembrie 2019 și restabilită Chihai Iana în funcția de casier al SRL „Inox Plus”, începând cu data de 09 septembrie 2019, cu încasarea de la SRL „Inox Plus” în beneficiul Ianei Chihai a despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la muncă (09 septembrie 2019 - 19 februarie 2021) în sumă de 57 632 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 3300 de lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată în mărime de 4000 de lei, în rest acțiunea fiind respinsă.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de SRL „Inox Plus”, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia și a casat hotărârea din 19 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că soluția instanței de apel este întemeiată și legală, din următoarele motive.

Conform art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele

sanctiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit. g)-r)).

Potrivit art. 208 din Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Conform art. 210 din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii; b) termenul în care sancțiunea poate fi contestată; c) organul în care sancțiunea poate fi contestată. Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de sancționare, cu excepția sancțiunii disciplinare sub formă de concediere conform art. 206 alin.(1) lit. d) care se aplică cu respectarea art. 81 alin. (3), se comunică salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/inștiințării, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii, iar în cazul în care acesta activează într-o subdiviziune interioară a unității (filială, reprezentanță, serviciu desconcentrat etc.) aflate în altă localitate – în termen de cel mult 15 zile lucrătoare și produce efecte de la data comunicării. Refuzul salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului se fixează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de sancționare poate fi contestat de salariat în instanța de judecată în condițiile art. 355.

Analizând circumstanțele expuse supra în raport cu normele legale citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a stabilit că materialele cauzei denotă cert că la emiterea ordinelor contestate, SRL „Inox Plus” a respectat procedura prealabilă de aplicare a sancțiunilor disciplinare, materialele acumulate de angajator demonstrând comiterea de către Chihai Iana a abaterilor disciplinare imputate, inclusiv a acțiunilor culpabile, în calitate de angajat abilitat cu gestionarea nemijlocită a mijloace bănești, ce pot servi temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv.

Astfel, instanța de apel întemeiat nu a reținut afirmațiile recurentei Chihai Iana cu referire la existența unor dubii privind veridicitatea proceselor-verbale privind constatarea faptului refuzului salariatului de a prezenta explicații scrise în legătură cu încălcarea disciplinei de muncă, or, declarațiile martorului Iabanji Luminița precum că ar fi semnat actele respective după concedierea recurentei, urmează a fi apreciate critic și nu sunt suficiente pentru a stabili cert faptul întocmirii și semnării actelor după data de 09 septembrie 2019. Potrivit declarațiilor martorului, acesta la fel a încetat raporturile

de muncă cu SRL „Inox Plus” la sfârșitul lunii septembrie 2019.

Astfel, Chihai Iana nu a prezentat instanței de judecată argumente plauzibile și probe cu referire la faptele imputate acesteia prin ordinele contestate, astfel încât nu este certă poziția acesteia privind pretinsa privare de dreptul de a le oferi angajatorului.

La fel, instanța de apel corect a apreciat ca fiind greșite constatările primei instanțe referitoare la obligația angajatorului de a efectua o anchetă de serviciu, în condițiile în care art. 208 alin. (2) din Codul muncii determină necesitatea efectuării acesteia în funcție de gravitatea faptei comise, iar, în speță angajatorul a acumulat suficiente probe ce denotă aplicabilitatea normelor puse la baza ordinului de concediere.

Materialele cauzei atestă că la 05 iulie 2019 părțile au semnat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 38/19, potrivit căruia Iana Chihai răspunde material deplin pentru cauzarea prejudiciilor angajatorului prin: folosirea bunurilor angajatorului în mod abuziv și/sau în interes personal, precum și în alte situații de cauzare a prejudiciilor.

La data de 07 septembrie 2019, în urma efectuării verificării corectitudinii operațiunilor de casă, prin procesul-verbal nr. 01 au fost constatate mai multe încălcări ale atribuțiilor de serviciu de către recurentă, inclusiv lipsa de bani în casieria SRL „Inox Plus” în sumă de 500 de lei.

Referitor la mijloacele lipsă din casierie, s-a constatat că la 02 septembrie 2019 au fost eliberați lui Chicerman Alexandru, angajat în funcție de șofer la SRL „Inox Plus”, din casieria întreprinderii bani în valoare de 500 de lei, conform dării de seamă a casierului și anume, PKO-000355 în sumă de 500 de lei, pentru procurare consumabile.

Conform explicației lui Chicerman Alexandru, banii oferiți nu au fost folosiți conform destinației și au fost restituiți în casă în aceeași zi, însă, dispoziția de încasare nu a fost întocmită de către recurenta Chihai Iana, contrar atribuțiilor ce-i revin conform funcției deținute, fapt ce a servit drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă lipsa în speță a temeiurilor legale pentru anularea ordinelor emise de SRL „Inox Plus”, contestate de recurentă, acțiunea fiind întemeiat respinsă de către instanța de apel.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se respinge recursul declarat de către Iana Chihai, reprezentată de avocatul Gabriela Kornacker.

Se menține decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza

civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iana Chihai împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Inox Plus” cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare și a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic